

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Indfødsretsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. oktober 2014
Kontor: Indfødsretskontoret
Sagsbeh: Helle Sidenius
Sagsnr.: 2014-0032-1114
Dok.: 1043396

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 34 (Alm. del), som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. januar 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Mette Frederiksen

/

Johan Kristian Legarth

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 34 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, om der på udlændingeområdet eller indfødsretsområdet findes fortilfælde, hvor personer ved danske domstole har fået prøvet, om folkeretlige forpligtelser (ifm. med en konkret sags sagsbehandling) er blevet krænket, og om den/de involverede har krav på erstatning eller godtgørelse. I bekræftende fald bedes ministeren oplyse, hvad erstatningsniveauet i sådanne tilfælde har været. Spørgsmålet stilles på baggrund af samrådsspørgsmål A, som blev besvaret den 16. januar 2014.

Svar:

Det kan på baggrund af det rejste spørgsmål oplyses, at en person – som det tidligere Ministerium for Flygtninge, Indvandrere og Integration ved afgørelse af 6. februar 2008 havde vurderet udgjorde en fare for statens sikkerhed, og som derfor ved ministeriets endelige afgørelse af 13. marts 2008 var blevet udvist – ved Højesterets dom af 24. juni 2011 (U2011.2695H) blev tilkendt 35.000 kr. i godtgørelse og erstatning med henvisning til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Højesteret ophævede ministeriets afgørelser, bl.a. fordi den pågældende ud fra de regler om kontradiktion mv., der stilles efter udlændingelovens regler om domstolsbehandling, ikke havde haft reel mulighed for at varetage sine interesser under sagen, og udtalte herefter følgende i forhold til spørgsmålet om erstatning og godtgørelse:

”I og med at Integrationsministeriets afgørelser af 6. februar og 13. marts 2008 ophæves, har afgørelserne som hævdet af A indebåret et indgreb i hans privatliv og familieliv ved, at han blev pålagt daglig meldepligt i Center Sandholm og pålagt ikke at overnatte uden for centret uden særlig tilladelse, jf. artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention. Højesteret tiltræder herefter, at A har krav på godtgørelse efter princippet i erstatningsansvarslovens § 26 og erstatning for positive udgifter. Højesteret tiltræder, at det samlede beløb skønsmæssigt er fastsat til 35.000 kr., idet 10.000 kr. heraf anses for erstatning for transportudgifter. Der er ikke ved det, der yderligere er oplyst for Højesteret, godtgjort et tab, der kan begrunde en forhøjelse som påstået af det samlede beløb til 50.000 kr.”